

Uitspraak Examenfraude IBN Ghaldounschool 13 februari 2014

De examenroof van de eeuw. Zo stond deze zaak in de krant. Het eindexamen in zijn kern geraakt.

Het eindexamen, een spannende afsluiting van een belangrijke periode in iemands leven. Na jaren van hard werken, zitten de examens erop en wacht je in spanning op het resultaat, dat ene telefoontje: ben ik geslaagd? Kan het feest beginnen? Hoe anders was dit voor de eindexamenleerlingen van 2013. Na het uitlekken van het examen Frans op 28 mei 2013 was niets meer zeker. Zouden er meer examens zijn uitgelekt? Moesten er bepaalde examens worden over gedaan of misschien zelfs het hele examen? Die onzekerheid moet voor de eindexamenleerlingen van 2013 zenuwslopend zijn geweest.

En dat, dat hebben de verdachten veroorzaakt. De stellers maar ook de helers.

Het merendeel van de verdachten heeft op de zitting gezegd: Dát is nooit onze bedoeling geweest. Is dat nou zo? Dat is een van de vragen waar wij mee hebben geworsteld.

Was er een plan?

Hoe ver strekte dat?

Wat was het doel?

Hoe ver reikte dat?

Tijdens de zitting bleek dat een aantal van de verdachten na de inbraak al na enkele uren op Rotterdam Centraal stonden met tassenvol eindexamens, met het goud in handen, maar niet meer wetend wat te doen of waar naar toe te gaan. Een beeld dat in onze ogen niet veel weg heeft van een groots en vooropgezet plan. Eigenlijk denken wij dat er na het stelen, helemaal geen plan was.

En wat te denken van het doel? Het enkele feit dat sommige klasgenoten het eindexamen bewust niet van de verdachten kregen, duidt er in ieder geval niet op dat brede verspreiding het doel was.

Door dit en alles wat wij hebben gelezen, gezien, gehoord en misschien zelfs wel hebben gevoeld, vinden wij aannemelijk dat het niet de intentie van de verdachten is geweest om het eindexamen voor zoveel mensen te verpesten of om het eindexamen als instituut geweld aan te doen. Het lijkt er veel meer op dat de verdachten de eindexamens voor zichzelf en hun vrienden wilden hebben met als doel gemakkelijk slagen met goede cijfers.

Onze conclusie is dan ook dat het door de verdachten allemaal niet zo bedoeld was en dat het hen ver boven het hoofd is gegroeid.

Dat neemt niet weg dat er is ingebroken in de school, examens zijn weggenomen, daar foto's van zijn gemaakt en aan klasgenoten zijn gegeven. Uiteindelijk heeft dat tot ontzettend veel narigheid voor heel veel mensen geleid en enorm veel ophef in heel het land veroorzaakt

En dan rijst de vraag: Hadden de verdachten met deze mogelijke gevolgen rekening moeten houden? Wij vinden van wel! De verdachten zijn slim genoeg om te kunnen bedenken dat dit alles uit kon komen en dat dit dan grote gevolgen zou kunnen hebben. En dat rekenen wij de verdachten ook aan. De zaak kan dus niet worden afgedaan als een inbraak in een school of als de heling van gestolen spullen. Anders gezegd: het is geen uit de hand gelopen kwajongensstreek en het is ook geen spiekbriefje 3.0.

Tijdens de zitting is ook duidelijk geworden dat de verdachten stuk voor stuk een heel heftig jaar achter de rug hebben. De verdachten hebben bijna allemaal het examenjaar over moeten doen en een aantal van hen is niet toegelaten tot andere scholen. Daarnaast is de media-aandacht voor deze zaak overweldigend geweest en dat heeft, zoals is gebleken uit de verhalen van de verdachten en dat van hun advocaten, sporen achtergelaten in het persoonlijke leven van de verdachten. En we kunnen er niet

omheen dat de verdachten nog jong zijn en aan het begin staan van een heel leven. Dit hebben we tijdens de zitting ook wel gemerkt.

Dit alles maakt dat wij vinden dat degene die betrokken zijn geweest bij de diefstal een gevangenisstraf verdienen, maar we vinden niet dat zij terug moeten naar de gevangenis.

Werken moeten de verdachten wel, allemaal, en sommigen zelfs een substantieel deel van de maximale 240 uur die wij kunnen opleggen. Een paar weken voor niks werken voor de maatschappij om de verdachten te laten voelen dat zij echt een grote misstap hebben begaan.

Voor een voorwaardelijke straf, zoals door de officier van justitie is geëist, zien wij geen aanleiding. De verdachten hebben allemaal een blanco strafblad of een nagenoeg blanco strafblad en uit de verschillende reclasseringsrapporten volgt dat de kans klein is dat zij weer de fout in zullen gaan. Of zoals een van de verdachten zei, eens maar nooit weer!

Wij leggen de verdachten de volgende straffen op en op deze straffen zal de tijd die de verdachten in voorarrest hebben gezeten, worden afgetrokken:

Voor de vernieling van het dakluik en hun rol bij het stelen van de examens:

Kamal El B. Safae K.	1 maand gevangenisstraf	170 uur taakstraf
-------------------------	-------------------------	-------------------

Voor het stelen van de examens en het maken van afbeeldingen van een paar andere examens:

Anass B.	1 maand gevangenisstraf	170 uur taakstraf
----------	-------------------------	-------------------

Voor de rol bij het stelen van de examens:

Lyas C.	1 week gevangenisstraf	150 uur taakstraf
---------	------------------------	-------------------

Voor het stelen van de examens en het maken van afbeeldingen van een paar andere examens:

Ayad I.	1 week gevangenisstraf	150 uur taakstraf
---------	------------------------	-------------------

Voor het maken van afbeeldingen van de gestolen examens:

Abdikadir I. Salah G. Hedayatullah E. Salahodin .		130 uur taakstraf
--	--	-------------------

Dit betekent dat alle formele verweren zijn verworpen, de verschillende bewijsverweren niet zijn gehonoreerd en dat ook in de zaak van Anass B. het meerderjarige strafrecht is toegepast. Voor de uitgebreide motivering van die beslissingen verwijs ik graag naar de schriftelijke vonnissen.

De verdachten hebben twee weken de tijd voor het instellen van hoger beroep.